

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — Alakor Gabonatermelő és Forgalmazó Kft. przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-191/12)

(2012/C 243/02)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Kúria.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alakor Gabonatermelő és Forgalmazó Kft..

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z prawem wspólnotowym należy zakwalifikować jako przerzucenie podatku okoliczność, iż podatnik — z uwagi na istnienie zakazu odliczenia — uzyskał pomoc, w taki sposób, że finansuje ona również podatek od wartości dodanej, lub też uzyskał dodatkową pomoc państwa kompensującą niepodlegający odliczeniu podatek od wartości dodanej?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy odpowiedź byłaby taka sama w przypadku, w którym podatnik nie otrzymał pomocy od państwa członkowskiego lub od organu podatkowego państwa członkowskiego, lecz pomoc została wypłacona na podstawie umowy podpisanej z podmiotem przyznającym pomoc- z tytułu pomocy unijnych i z budżetu centralnego państwa członkowskiego?
- 3) Czy można uznać, że postąpiono zgodnie z zasadą zwrotu opartą na zasadach neutralności podatkowej, skuteczności, równoważności i równego traktowania, a także na zakazie bezpodstawnego wzbogacenia w przypadku, w którym organ podatkowy państwa członkowskiego- w wyniku przepisów regulujących prawo do odliczenia, które są sprzeczne z prawem Unii — uwzględni wnioski o zwrot lub o odszkodowanie za szkodę złożone przez podatnika tylko

w części lub w proporcji, w jakiej nie zostały one sfinansowane w drodze pomocy wskazanej w dwóch pierwszych pytaniach?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's Gravenhage (Niderlandy) w dniu 30 kwietnia 2012 r. — Innoweb BV przeciwko Wegener ICT Media BV, Wegener Mediaventions BV

(Sprawa C-202/12)

(2012/C 243/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te 's Gravenhage

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Innoweb BV

Strona pozwana: Wegener ICT Media BV, Wegener Mediaventions BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wtórne wykorzystanie (udostępnienie) przez osobę trzecią całości lub istotnej — co do jakości lub ilości — części zawartości bazy danych (online) udostępnionej na stronie internetowej ma miejsce wówczas, gdy owa osoba trzecia poprzez przekazaną przez nią do dyspozycji metapoziomową wyszukiwarkę specyficzną umożliwia publicznemu kręgowi odbiorców wyszukiwanie w ramach całości lub istotnej części zawartości bazy danych „w czasie rzeczywistym” w ten sposób, że polecenie wyszukiwania danego użytkownika jest wykonywane w drodze „przekazania” do mechanizmu wyszukiwarki strony internetowej udostępniającej bazę danych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej: czy sytuacja ulega zmianie wówczas, gdy wskazana osoba trzecia po uzyskaniu wyników wyszukiwania przekazuje lub ukazuje każdemu użytkownikowi — w formie jej własnej strony internetowej — bardzo małą część zawartości bazy danych?

- 3) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytania 1 i 2 ma znaczenie, że owa osoba trzecia dokonuje wskazanych czynności w sposób powtarzający się, każdego dnia wykonuje przy użyciu swej wyszukiwarki łącznie 100 000 „przekazanych” poleceń wyszukiwania użytkowników i uzyskane wyniki udostępnia użytkownikom w sposób opisany powyżej?
- 4) Czy art. 7 ust. 5 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że powtarzające się i systematyczne wtórne wykorzystanie nieistotnej części zawartości bazy danych jest niedopuszczalne, gdy wiąże się to z działaniami, które nie są zgodne ze zwykłym użytkowaniem lub poważnie naruszają uzasadnione interesy producenta bazy danych, czy też wystarczy w tym zakresie powtarzające się lub systematyczne wtórne wykorzystanie?
- 5) Jeśli konieczne jest wystąpienie powtarzającego się lub systematycznego wtórnego wykorzystania:
- jakie znaczenie ma sformułowanie „systematyczne”?
 - czy systematyczne wtórne wykorzystanie ma miejsce wówczas, gdy jest ono dokonywane w oparciu o elektroniczne przetwarzanie danych?
 - czy ma przy tym znaczenie, że używana jest metapoziomowa wyszukiwarka specyficzna w sposób opisany powyżej?
- 6) Czy art. 7 ust. 5 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w nim zakaz nie ma zastosowania, gdy osoba trzecia w sposób powtarzający się udostępnia użytkownikom jego metapoziomowej wyszukiwarki jedynie nieistotne części zawartości bazy danych w odniesieniu do jednego polecenia wyszukiwania?
- 7) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy ma to zastosowanie również wówczas, gdy powtarzające się wtórne wykorzystanie owych nieistotnych części oddziałuje kumulatywnie w ten sposób, że poszczególnym użytkownikom udostępnia się łącznie istotną część zawartości bazy danych?
- 8) Czy art. 7 ust. 5 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że przesłanki tego przepisu są spełnione w przypadku wystąpienia działań niedopuszczalnych, prowadzących do tego, że poprzez kumulatywne oddziaływanie wtórnego wykorzystania publicznemu kręgowi odbiorców udostępniana jest całość lub istotna część zawartości chronionej bazy danych, czy też ponadto musi zostać wykazane, że owe działania są niezgodne ze zwykłym użytkowaniem lub poważnie naruszają uzasadnione interesy producenta bazy danych?
- 9) Czy należy przyjąć, że poważnie naruszona zostaje inwetycja osoby, która utworzyła bazę danych, gdy podjęte zostały wskazane powyżej działania?

(¹) Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77, s. 20)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Saarbrücken (Niemcy) w dniu 10 maja 2012 r. — Lokman Emrek przeciwko Vlado Sabranovic

(Sprawa C-218/12)

(2012/C 243/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Saarbrücken

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lokman Emrek

Strona pozwana: Vlado Sabranovic

Pytania prejudycjalne

- Czy art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 44/2001 (¹) zakłada w przypadkach, w których obecność w Internecie przedsiębiorcy spełnia wymóg kierowania działalności dalszą nieformalną przesłankę, że konsument został zachęcony do zawarcia umowy przez prowadzoną przez przedsiębiorcę stronę internetową, że obecność w Internecie musi tym samym mieć przyczynowy charakter dla zawarcia umowy?
- O ile konieczna jest przyczynowość między przesłanką kierowania działalności i zawarciem umowy: Czy art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 44/2001 zakłada ponadto zawarcie umowy przy pomocy środków sprzedaży na odległość?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 9 maja 2012 r. — Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr przeciwko Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

(Sprawa C-219/12)

(2012/C 243/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Strona pozwana: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

Przy udziale: Thomas Fuchs